

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي جَعَلَ الْمَوْتَ
وَالْحَيَاةَ وَالَّذِي
يُحْيِي الْمَوْتَى
وَالَّذِي يُخْرِجُ
الْحَبَّ وَالذُّرَى
وَالَّذِي يُخْرِجُ
الْحَبَّ وَالذُّرَى
وَالَّذِي يُخْرِجُ
الْحَبَّ وَالذُّرَى

١٤٩٤٥٢

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

تاثیر مکمل دهی حاد ویتامین ث بر پاسخ فاکتور اکسایشی و
آنتی اکسیدانی به یک جلسه فعالیت زیر بیشینه در شرایط

نورما باریک - هایپوکسیا

استاد راهنما

دکتر مریم نورشاهی

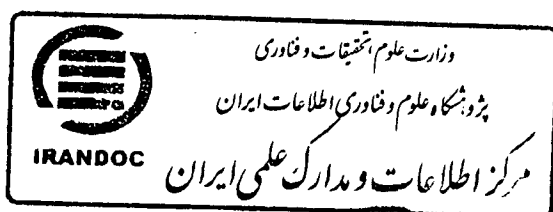
اساتید مشاور

دکتر مهدی هدایتی

نگارش

هادی زاهدی

تابستان ۸۹

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران
مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران

۱۴۹۴۵۲

۱۳۸۹/۱۰/۱۹

بسمه تعالی

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

عنوان پایان نامه:

تاثیر مکمل‌دهی حاد ویتامین ث بر پاسخ فاکتور اکسایشی و

آنتی‌اکسیدانی به یک جلسه فعالیت زیر بیشینه در شرایط

نورماباریک - هایپوکسیا

تأیید و تصویب اعضاء کمیته پژوهش:

استاد راهنما: دکتر مریم نورشاهی

استاد مشاور: دکتر مهدی هدایتی

داور داخلی: دکتر سجاد احمدی زاد

داور خارجی: دکتر سیروس چوبینه

نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر خسرو ابراهیم

دانه بذری بودم

کاشت مرا در همه جا

ایثار تو رویاند مرا

با نهایت قدردانی ام تقدیم به :

مهربانی بی کران همسرم

که همچون کوهی استوار و مشتاق

اوج پرواز های مرا

به آغوش می کشد.

تشکر و قدردانی

فداوند متعال را شاکریم که در همه مراحل زندگی، یاریم کرده است و توانایی به ثمر رساندن این تحقیق را نیز به من عطا نمود. با سپاس و تشکر فالصانه از استاد راهنمای ارجمند و بزرگوارم سرکار فانم دکتر مریم نورشاهی که با راهنمایی‌های ارزنده و با نکته سنجی‌های علمی و تجربی خود در تمام مراحل پژوهش مرا یاری دادند.

همچنین از پشتیبانی‌های استاد مشاور گرانقدرم جناب آقای دکتر مهدی هدایتی در طول مراحل اجرای تحقیق نهایت سپاسگزاری را دارم.

همچنین با تشکر و قدردانی از جناب آقای دکتر فریبرز هوانلو، آقای هیوا رحمانی و تمامی دوستان و آموذنی‌های این پژوهش که در مراحل اجرای تحقیق همکاری قابل توجهی داشته‌اند.

و در نهایت:

از زیبایی حضور همسر عزیزم در کنارم، که خستگی‌های این راه را به امید و روشنی تبدیل کرده قدردانی، سپاس و تشکر بی پایان دارم.

امیدوارم بتوانم در آینده‌ی نزدیک جواب‌گوی این همه محبت همه این عزیزان باشم...

چکیده

تمرین فزاینده در شرایط طبیعی منجر به ایجاد فشارهای اکسایشی از طریق افزایش در تولید رادیکال‌های آزاد می‌شود. این افزایش اثرات منفی روی تولید انرژی در هنگام تمرین گذاشته و موجب خستگی زودرس می‌شود. استفاده از مکمل‌ها نیز موجب کاهش یا عدم تغییر در میزان تولید رادیکال‌های آزاد می‌شود. از آنجایی که شرایط هایپوکسیا موجب تشدید فشارهای اکسایشی خواهد شد بنابراین، هدف از مطالعه حاضر، بررسی تاثیر مکمل‌دهی حاد ویتامین ث در پاسخ به فاکتورهای اکسایشی و آنتی‌اکسیدانتهی در شرایط نرموباریک هایپوکسیا بوده است. بدین منظور، از میان دانشجویان پسر فعال، تعداد ۱۱ نفر که واجد شرایط در آزمون بودند، با میانگین سنی $22/18 \pm 2/18$ سال و میانگین شاخص توده بدن $21/99 \pm 1/24$ کیلوگرم بر متر مربع به وسیله پرسشنامه انتخاب شدند. تحقیق به صورت کارآزمایی بالینی دوسو کور متقاطع انجام شد. آزمودنی‌ها مکمل ویتامین ث یا دارونما را به میزان ۱۰۰۰ میلی‌گرم به صورت کپسول ۱ گرمی ۲ ساعت قبل از آزمون مصرف کردند. آزمون ۳۵ دقیقه فعالیت با ۵۵٪ از VO_{2max} اولیه در شرایط نرموباریک هایپوکسیا انجام شد. نمونه‌گیری خونی، قبل از فعالیت در حالت ناشتا و بلافاصله بعد از آزمون جمع‌آوری شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل واریانس دو سویه با اندازه‌گیری‌های تکراری استفاده شد. در صورت معنی‌داری، از آزمون تعقیبی بونفرونی استفاده گردید. سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ منظور گردید. نتایج این تحقیق نشان داد که مکمل‌دهی ویتامین ث، پس از تمرین در شرایط هایپوکسیا توانسته است ظرفیت کل آنتی‌اکسیدانتهی (TAC) و اسیداوریک را نسبت به حالت استراحتی افزایش معنی‌داری دهد ($10/02$ و $11/37$ ٪). البته مصرف دارونما نیز بعد از تمرین میزان TAC و اسیداوریک را افزایش داده که فقط ناشی از اثر تمرین می‌باشد ولی درصد تغییرات مکمل‌دهی ویتامین ث بیشتر بوده است. مکمل‌دهی ویتامین ث تفاوت معنی‌داری را در میزان مالون دی‌آلدئید قبل و بعد از تمرین در شرایط هایپوکسیا ایجاد نکرده است که این امر به دلیل خاصیت آنتی‌اکسیدانتهی بالای ویتامین ث در پلاسما می‌باشد که موجب به دام انداختن رادیکال‌های آزاد و ROS می‌شود و این عوامل از افزایش LPO جلوگیری می‌کند.

واژگان کلیدی: ویتامین ث، هایپوکسیا-نورموباریک، فاکتورهای اکسایشی و آنتی‌اکسیدانتهی

فهرست مطالب

فصل اول: طرح تحقیق

۱	مقدمه
۲	بیان مسئله
۸	ضرورت و اهمیت تحقیق
۹	اهداف تحقیق
۹	هدف کلی
۹	اهداف اختصاصی
۱۰	فرضیه‌های تحقیق
۱۰	محدودیت‌های تحقیق
۱۱	تعریف واژه‌ها و اصطلاحات

فصل دوم: ادبیات و پیشینه تحقیق

۱۳	مقدمه
۱۴	رادیکال‌های آزاد و انواع فعال شده آن
۱۵	شکل‌گیری برنامه ریزی شده ROS
۱۶	شکل‌گیری غیر طبیعی ROS
۱۶	شکل‌گیری ROS در طول متابولیسم هوایی
۱۶	شکل‌گیری ROS در طول اکسیداسیون هموگلوبین و میوگلوبین

۱۷	مسیرهای دیگر تولید ROS
۱۷	تأثیرات بیولوژیکی ROS
۱۷	اثرات مثبت ROS
۱۸	اثرات منفی ROS
۱۸	اکسیداسیون لیپیدها
۱۹	تأثیرات FR در خستگی عضلانی
۲۲	آنتی اکسیدانت ها و مکانیزم عمل آن ها
۲۳	آنزیم های آنتی اکسیدانتی
۲۳	- سوپراکساید دیس موتاز (SOD)
۲۴	- کاتالاز
۲۴	- CPX
۲۵	عوامل آنتی اکسیدانتی غیر آنزیمی
۲۵	- ویتامین E
۲۶	- ویتامین C
۲۷	- ویتامین A
۲۷	- اسیداوریک
۲۸	- آلبومین و بیلی روبین
۲۸	- مکمل های آنتی اکسیدانتی در ورزشکاران
۲۹	- فعالیت بدنی و سیستم آنتی اکسیدانتی

فشارهای اکسایشی و فعالیت بدنی.....۳۰

- تاثیر فعالیت هوازی بر آنتی اکسیدانت ها.....۳۰

ارتفاع و هایپوکسیا.....۳۲

- شواهدی برای افزایش فشارهای اکسایشی.....۳۴

- عوامل اثر گذار ROS در ارتفاع.....۳۶

- تمرین و فعالیت بدنی در ارتفاع.....۳۷

گزانتین اکساید.....۳۹

فقدان رژیم غذایی آنتی اکسیدانتی.....۴۱

مکمل دهی آنتی اکسیدانتی در شرایط هایپوکسیا.....۴۱

بخش دوم: بررسی سوابق و پیشینه تحقیق

الف. تحقیقات مرتبط با مکمل دهی آنتی اکسیدانتی.....۴۲

ب. تحقیقات مرتبط با فشارهای اکسایشی در شرایط هایپوکسیا.....۵۱

جمع بندی.....۵۸

فصل سوم: روش تحقیق

مقدمه.....۶۰

روش نمونه گیری.....۶۰

متغیرهای تحقیق.....	۶۱
متغیرهای مستقل.....	۶۱
متغیرهای وابسته.....	۶۱
روش تحقیق.....	۶۱
ابزار، مواد و روش جمع‌آوری داده‌ها.....	۶۲
طرح تحقیق.....	۶۲
روش اجرای تحقیق.....	۶۳
روش آماری و تحلیل داده‌ها.....	۶۵

فصل چهارم: تجزیه و تحلیل یافته‌های تحقیق

مقدمه.....	۶۷
تجزیه و تحلیل داده‌ها بر اساس فرضیه‌های تحقیق.....	۶۷
فرضیه اول.....	۶۸
فرضیه دوم.....	۷۱
فرضیه سوم.....	۷۳

فصل پنجم: بحث و بررسی

خلاصه تحقیق.....	۷۷
یافته‌های تحقیق.....	۷۹

۷۹	بحث و بررسی
۸۵	نتیجه گیری
۸۶	پیشنهادهای تحقیق
۸۶	پیشنهادهای کاربردی
۸۶	پیشنهادهای پژوهشی

۸۸ منابع

پیوست‌ها

۸۹	پیوست ۱: فرم رضایت نامه آگاهانه
۹۰	پیوست ۲: پرسشنامه تندرستی جهت انتخاب آزمودنی
۹۱	پیوست ۳: برنامه غذایی هفتگی آزمودنی های ساکن در خوابگاه

فهرست جداول

۲۱	جدول ۲-۱
۳۱	جدول ۲-۳
۳۳	جدول ۲-۴
۵۹	جدول ۳-۱
۶۳	جدول ۳-۲

٦٨	جدول ٤-١
٦٩	جدول ٤-٢
٧٠	جدول ٤-٣
٧١	جدول ٤-٤
٧٢	جدول ٤-٥
٧٤	جدول ٤-٦
٧٤	جدول ٤-٧

فهرست اشكال

٢١	شكل ٢-١
٣٦	شكل ٢-٢
٤٠	شكل ٢-٣
٧٠	شكل ٤-١
٧٤	شكل ٤-٢
٧٨	شكل ٤-٣

فصل اول

کلیات تحقیق

مقدمه

تمرینات شدید و خسته کننده می‌تواند منجر به آسیب‌های عضلانی، خستگی مزمن و در مراحل بعدی سبب کاهش کیفیت اجرا و در نهایت منجر به سندرم بیش تمرینی شود. یکی از دلایل سندرم بیش تمرینی سمیت با رادیکال‌های آزاد می‌باشد (۱). رادیکال‌های آزاد (FR^1) که در طول تمرین به مقدار زیاد تولید می‌شود، در خستگی عضلانی، بسیاری از بیماری‌ها و فرآیند پیری درگیر هستند (۲،۳). به هر حال آن‌ها تأثیرات مثبتی را روی سیستم ایمنی و عملکردهای متابولیکی از خود نشان می‌دهند (۴). از طرف دیگر آنتی‌اکسیدانت‌ها ترکیباتی هستند که FR و آثار مخرب آن‌ها را خنثی می‌کنند. اگر تولید FR بیشتر از فعالیت آنتی‌اکسیدانتی باشد (مانند شرایط تمرینی و رقابتی شدید و هایپوکسیا (کمبود اکسیژن)) سبب به وجود آمدن سطحی از فشارهای اکسایشی همراه با آسیب سلولی خواهد شد (۵). تغذیه قسمت مهمی از در دسترس بودن آنتی‌اکسیدانت‌ها را فراهم می‌کند. به هر حال ناکافی بودن در دسترس قرارگیری مواد مغذی (ویتامین‌ها) در اغلب ورزشکاران گزارش شده است (۶،۷). همچنین مشخص شده

¹ Free radical

است که فشارهای اکسایشی می‌تواند در طول دوره‌های تمرینی با شدت بالا افزایش یابد، بنابراین ممکن است فشارهای اکسایشی یکی از فاکتورهای دخیل در سندروم بیش‌تمرینی به حساب آید (۹،۸). همچنین فعالیت در ارتفاع موجب محدودیت‌هایی برای ورزشکاران چه از لحاظ عملکردی (کاهش VO_{2max}) و چه از لحاظ فیزیولوژیکی (افزایش فشارهای اکسایشی در حین فعالیت و خستگی زودرس) می‌شود. از طرفی دیگر هنوز تاثیر آنتی‌اکسیدانت‌ها در محیط‌های کم‌فشار یا ارتفاعات بالا بر روی افراد ورزشکار به طور کامل بررسی نشده است.

حال با توجه به افزایش تولیدات فشارهای اکسایشی چه در شرایط هایپوکسیا و چه در شرایط تمرینی با شدت بالا و اثرگذاری آنتی‌اکسیدانت‌های مغذی بر روی کاهش فشارهای اکسایشی و با توجه به اینکه تحقیقات اندکی در این زمینه صورت گرفته، بر آن شدیم که به بررسی تاثیر آنتی‌اکسیدانی ویتامین‌ت بر روی فاکتورهای ضد اکسایشی در شرایط تمرینی در محیط کم‌اکسیژنی بپردازیم.

بیان مسئله

قرارگیری در ارتفاع بالا باعث ایجاد تغییرات فیزیولوژیکی می‌شود که برای خنثی کردن اثرات کاهش اکسیژن محیطی (hypoxia) اتفاق می‌افتد. تنظیمات سریع فیزیولوژیکی شامل افزایش تنفس و ضربان قلب، سریع‌ترین خط دفاعی در مقابل هایپوکسیا است (۱۰ و ۱۱). سازگاری‌های فیزیولوژیک شامل پرتنفسی، افزایش تولید گلبول‌های قرمز، تغییرات گردش خون، افزایش دفع سدیم و آب و تغییر سوبسترای انرژی، خط دفاعی در شرایط هایپوکسیا می‌باشد (۱۲). این استرس ایجاد شده به وسیله هایپوکسیا منجر به عدم تعادل بین توانایی آنتی‌اکسیدان‌ها و اکسیدان‌ها (عوامل اکسایشی) می‌شود که در نتیجه این عوامل می‌توان بسیاری از نشانه‌های فشارهای اکسایشی را مشاهده کرد (۱). تحقیقات ثابت

کردند موش‌هایی که در معرض هایپوکسیا قرار گرفتند، میزان بالایی از گلوتادیون اکسید شده را بعد از ۴۸ ساعت در خود نشان دادند (۲). همچنین قرارگیری ۶ ساعت در روز باعث اکسیداسیون چربی‌ها (پراکسیداسیون) در ارتفاع متوسط می‌شود (۳). فشارهای اکسایشی دلیل مهمی در آسیب‌های اکسایشی سلول می‌باشد و مقالات متعددی تأثیرات هایپوکسیا را بر تغییرات سیستم‌های آنتی‌اکسیدانی و تغییرات اکسیداسیونی بافتی نشان داده‌اند (۴-۹). اخیراً شواهدی یافت شده است که قرار گرفتن در شرایط هایپوکسیا موجب افزایش اکسیداسیون سلولی و در نتیجه موجب وارد آمدن آسیب‌هایی به چربی‌ها، پروتئین‌ها و DNA سلول می‌شود (۱۳، ۱۶ و ۱۷). هایپوکسیا یک عامل افزایش‌دهنده استرس‌های محیطی است. از طریق تجمع عوامل احیاء‌کننده باعث عدم توانایی انتقال اکسیژن از سیتوکوروم اسیداز در چرخه انتقال الکترونی می‌شود و منجر به ایجاد پدیده reductive stress می‌شود. منابع بالقوه تولید ROS از طریق هایپوکسیا شامل افزایش گزانتین‌اکساید، افزایش فسفو لیپاز A2، افزایش آزادسازی نیتریک اکساید و افزایش در دسترس قرارگیری آهن آزاد و آزاد شدن رادیکال‌های اکسیژن از اریتروسیت‌ها می‌باشد (۱۷ و ۱۸).

علاوه بر هایپوکسیا، تمرینات شدید منجر به افزایش مصرف اکسیژن می‌شود که این افزایش منجر به بالا رفتن متابولیسم شده در نتیجه می‌تواند تولیدات ROS را افزایش دهد (۲۰، ۲۱، ۱۹). این رادیکال‌های آزاد رها شده، باعث ایجاد واکنش‌هایی در فسفولیپیدهای اسیده‌ای چرب حاضر در غشاء دو لایه سلول شده و منجر به پراکسیداسیون و از بین رفتن غشاء چربی خواهد شد، غشایی که برای عملکرد گیرنده‌ها و اتصال آنزیماتیک لازم می‌باشد (۲۳، ۲۲). به طور معمول ارگانسیم‌های هوایی در طول تنفس طبیعی و در شرایط التهابی باعث تولید ROS می‌شوند. اما تمرین باعث نامتعادل شدن میزان اکسیداسیون و آنتی‌اکسیدان‌ها می‌شود که این سطح به فشار اکسایشی شناخته می‌شود (۲۴).

مکانیسم هایی که ممکن است در طول تمرین باعث تولید ROS می شوند:

۱- از طریق نشت یک الکترون که احتمالاً از سطح سیتوکروم b-یوبیوکینون که در زنجیره انتقال الکترونی در میتوکندری می باشد، باعث تولید سوپراکساید رادیکال می شود (۲۱، ۲۰، ۲۵ و ۲۶). بدلیل اینکه هنگام تمرین کل اکسیژن مصرفی و بدن به ۱۰ تا ۲۰ برابر افزایش می یابد (۲۷) و جریان اکسیژن در تارهای عضلانی به ۱۰۰ تا ۲۰۰ برابر افزایش می یابد (۲۸) این امکان وجود دارد سوپر اکسایدهای تولید شده میتوکندری در طول تمرین به میزان زیادی افزایش یابند.

۲- عامل دیگر، ایجاد کم خونی موضعی (ایسکمی) می باشد. در طول فعالیت بدنی جریان خون از بسیاری ارگان ها و بافت ها (کلیه ها و نواحی احشایی) به سمت عضلات فعال سوق پیدا می کنند و ممکن است قسمتی یا تمام نواحی دچار کمبود اکسیژن شوند. به علاوه در طول تمرین با حداکثر Vo_{2max} و شاید در شدت های پایین تر مسلم شده است که فیبرهای عضلانی فعال دچار کمبود اکسیژن می شوند (۳۰)، (۲۹).

تحقیقات نشان داده اند افرادی که در ارتفاع بالا و یا در معرض شرایط کم فشار اکسیژن قرار می گیرند آن ها کاهش می یابد (۳۱). کوسولازیو^۲ (۲۰۰۰) گزارش کرد که از سطح دریا تا ارتفاع ۱۶۱۰ متری، ۸ درصد و تا ارتفاع ۳۴۷۵ متری ۱۴ درصد کاهش می یابد (۳۲). همچنین دیل^۳ و همکارانش (۲۰۰۵) مشاهده کردند که افراد در اجراهای تست های حداکثر فعالیت فزاینده بر روی ارگومتر پایی در فشار هوای (۵۳۵-۴۸۵ Torr) (۴۵۵-۴۸۵ واحد غیر رسمی بیان کننده فشار که معادل ۱/۷۶۰ واحد اتمسفر می باشد) به ترتیب دچار کاهش ۱۰، ۱۴ و ۱۹ درصدی در Vo_{2max} شد (۳۳).

2- Cosolazio

3. Dill

الیوت و آهربون^۴ (۱۹۸۹) کاهش vo_{2max} را در شرایط هایپوباریک معادل ۱۵۷۶ متر به ۳۹۶۲ متر در طول فعالیت با ارگومتر پایی در ارتفاع (۱۵۰۰ متر) مشاهده کردند (۳۴). هم آزمودنی‌های زن و هم آزمودنی‌های مرد کاهش ۱۸٪ را در vo_{2max} نشان دادند. همچنین اسکویرز و همکاران^۵ (۳۵) تغییرات vo_{2max} را در شرایط قرارگیری اتاقک‌های کم فشار در ۷۳۰ و ۶۸۱ و ۶۵۶ و ۶۳۲ و ۵۷۴ Torr به ثبت رساندند که این فشارها معادل ۳۶۲ و ۹۱۴ و ۱۲۱۹ و ۱۵۲۴ و ۲۲۸۶ متری می‌باشد. از لحاظ آماری تغییرات معنی داری را در کاهش vo_{2max} در ارتفاع ۱۲۱۹ متری پیدا کردند که در این ارتفاع vo_{2max} ۵٪ کاهش نشان داد که این کاهش در ارتفاع ۲۲۸۶ متری به ۱۲٪ افزایش یافت. الگوی کاهش در این تحقیق پیشنهاد می‌کند که کاهش vo_{2max} به طور خطی با کاهش فشار بارومتریک مرتبط است. محققین پیشنهاد می‌کنند که کاهش در vo_{2max} ناشی از محدودیت تنفسی و همچنین به دلیل کاهش فشار o_2 محیطی می‌باشد (۳۱، ۳۶).

از طرفی، آنتی‌اکسیدانت‌ها ملکول‌هایی هستند که خاصیت خنثی کردن رادیکال‌های آزاد (FR) و ROS را که بطور مداوم به عنوان فرآیندهای متابولیکی تولید می‌شوند، دارند. برخی از سیستم‌های دفاعی آنتی‌اکسیدان شامل سیستم‌های دفاعی آنزیماتیک از قبیل گلووتادیون پرواکسیداز، سوپراکساید دیس‌موتاز و کاتالاز می‌باشند و سیستم‌های غیرآنزیمی از قبیل vitamin E, vitamin C، بتاکاروتیک در بدن که به ایجاد این سیستم دفاعی کمک می‌کنند (۳۷). همچنین نشان داده شده است که فعالیت‌های هوازی و مقاومتی شدید باعث افزایش تولید ROS, FR می‌شود (۳۸، ۳۹، ۴۰). افزایش ROS در طول تمرین در چند مسیر اتفاق می‌افتد. به عنوان مثال با افزایش فسفریلاسیون اکسایشی که در پاسخ به تمرین ایجاد می‌شود ۲٪ تا ۵٪ از اکسیژن مورد استفاده در میتوکندری موجب شکل‌گیری رادیکال‌های آزاد می‌شود که این امر منجر به افزایش FR خواهد شد (۴۱). FR ها همچنین توسط کاتکولامین‌ها در پاسخ به فعالیت

4- Elliot & Aherbon

5- Squires et al

بدنی تولید می‌شوند، به علاوه منابع دیگری که در آزاد کردن FR هنگام فعالیت بدنی می‌تواند شرکت داشته باشند شامل: (متابولیسم prostanoïd) - گزانتین اکساید - NADPH اکسیداز و منابع ثانویه تولید FR شامل: بکارگیری ماکروفاژها برای ترمیم آسیب‌های بافتی می‌باشند (۴۱). سه مکانیزم تولید FR در ارتباط با ورزشکاران عبارت‌اند از: (۱) سرعت یافتن فرایندهای متابولیکی هوازی (۲) Ischemic-Reperfusion (۳) آسیب‌های ریز عضلانی و ترمیم آسیب (۴۲). فعالیت‌های استقامتی اساساً به افزایش فرایندهای متابولیکی - اکسایشی میتوکندریایی وابسته هستند در حالیکه فعالیت‌های مقاومتی با Ischemic-Reperfusion و آسیب‌های عضلانی و ترمیم بافت‌ها مرتبط می‌باشند. همانطور که ذکر شد یکی از آنتی‌اکسیدانت‌های که در دفاع در برابر فشارهای اکسایشی نقش بسزایی دارد ویتامین ث می‌باشد. vitamin E و بتاکاروتن نیز در این دسته از ویتامین‌های آنتی‌اکسیدانی هستند. برخی از تحقیقات از تاثیر ارگوژنیک مکمل‌دهی آنتی‌اکسیدان‌ها حمایت نکردند، به این معنی که مکمل‌دهی بطور آشکار نمی‌تواند باعث بهبود عملکرد شود. کلید اساسی در مورد بحث آنتی‌اکسیدانت‌ها در ورزش چه به صورت مکمل‌دهی و چه به صورت رژیم غذایی، مسئله جلوگیری از افزایش تولید ROS در شرایط تمرین و فعالیت بدنی می‌باشد. اگرچه، این مسئله که آیا در هنگام فعالیت‌های شدید نیاز به آن افزایش می‌یابد هنوز نامعلوم مانده است (۴۳). مطالعات اولیه نتایج متناقضی در ارتباط با مکمل‌دهی روی ظرفیت فعالیت و عملکرد بی‌هوازی آشکار کرده است (۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷). به طوری که تحقیقات انجام شده در زمینه تاثیرگذاری ویتامین ث بر روی پراکسیداسیون سه نتیجه متفاوت که عبارتند از جلوگیری پراکسیداسیون چربی (۴۸، ۴۰)، بدون تاثیر (۴۹، ۵۰)، و حتی افزایش پراکسیداسیون چربی داشته‌اند (۵۱). این تحقیقات اشاره می‌کنند که اجرای ورزش همراه با مکمل‌دهی ویتامین ث، در زمانی غلظت پلاسمایی آن پایین باشد، افزایش می‌یابد (۴۷). به هر حال تحقیقات دیگر رابطه‌ای بین محدود کردن مصرف ویتامین ث به مدت هفت روز و کاهش توان هوازی پیدا نکردند (۵۲). کامینسکی و بول نشان دادند که ۳ روز مکمل‌دهی

ویتامین ث به میزان 1000 gI قبل از تمرین و ۴ روز بعد از آن منجر به کاهش کوفتگی عضلانی تاخیری شده است (۵۳). دیوی و همکاران (۲۰۰۷) گزارش داده‌اند که ورزشکارانی که فعالیت‌های مقاومتی یا فعالیت‌های انقباضی انجام دادند با مکمل‌دهی ویتامین ث 400 میلی گرم در روز زودتر از مکمل‌دهی vitamin E یا پلاسبو به حالت اولیه برگشته‌اند (۱۳۷). این نتایج نشان می‌دهند که ویتامین ث ممکن است باعث جلوگیری از اکسیداسیون ساختار سلولی شود و میزان تولید FR را کاهش دهد (۲۹). به هر حال تحقیقات حاکی از آن است که مکمل‌دهی میزان معینی از آنتی‌اکسیدان‌های مغذی برای افراد ورزشکار لازم و ضروری می‌باشد (۵۲). ویتامین ث ممکن است از شکل‌گیری رادیکال‌های آزاد ناشی از تمرین جلوگیری کند (۵۵). همچنین ویتامین ث باعث می‌شود که لیپوپروتئین کم چگال کلسترول (LDL-C) کمتر در معرض اکسیداسیون در جریان تمرینات حاد قرار گیرد (۵۵). به علاوه ویتامین ث ممکن است باعث بهبود ریکاوری بعد از تمرینات شدید استقامتی نیز شود (۵۶، ۵۲). در کل همانگونه که تولید ROS در تمرینات متوسط تا شدید به خوبی ثابت شده است، مطالعات متعددی نشان داده‌اند که ویتامین ث موجب کاهش فشارهای اکسایشی ناشی از تمرین می‌شود اما یافته‌های بدست آمده در این زمینه، استحکام قابل قبولی ندارند (۴۹).

از طرفی تحقیقات زیادی گزارش داده‌اند که تمرینات استقامتی با شدت بالا در ارتفاع باعث تجمع فشارهای اکسایشی می‌شود و همچنین ثابت شده که این اطلاعات بدست آمده چه در محیط‌های کم فشار مانند شرایط تمرینی در ارتفاعات واقعی (۱۱۲، ۱۴۶، ۱۴۵، ۱۴۴) و چه تحقیقات آزمایشگاهی در شرایط مصنوعی هایپوکسیا (۱، ۱۴۴) باعث افزایش تولید ROS تقریباً به یک اندازه شده است. ماگالهاس و همکاران (۲۰۰۵) به بررسی فشارهای اکسایشی در نمونه‌های انسانی در طول و بعد از ۴ ساعت هایپوکسیا در ارتفاع معادل ۵۵۰۰ متر پرداختند. در تحقیق آنها ۶ آزمودنی مرد در اتاقکی با ارتفاع ۵۵۰۰ متر به مدت ۴ ساعت قرار گرفته و سپس به سطح دریا بازگشتند. نتایج این تحقیق نشان داد